

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het algemene discriminatieverbod van artikel 21, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het zich kan uitstrekken tot het besluit van een onderneming om een tot dan toe professioneel gewaardeerde werknemer die gezondheidszorg en socialezekerheidsuitkeringen ontving, te ontslaan op de enkele grond dat hij — voor onbepaalde tijd — tijdelijk arbeidsongeschikt was als gevolg van een arbeidsongeval?
- 2) Moet artikel 30 van het Handvest aldus worden uitgelegd dat aan een werknemer die kennelijk willekeurig en zonder reden wordt ontslagen, de bescherming moet worden geboden die in de nationale wettelijke regeling is voorzien tegen ontslag dat in strijd is met een fundamenteel recht?
- 3) Valt het besluit van een onderneming om een tot dan toe professioneel gewaardeerde werknemer die gezondheidszorg en socialezekerheidsuitkeringen ontvangt, te ontslaan op de enkele grond dat hij — voor onbepaalde tijd — tijdelijk arbeidsongeschikt is als gevolg van een arbeidsongeval, onder de bescherming en/of de werkingssfeer van de artikelen 3, 15, 31, 34, lid 1, en 35 van het Handvest (een of meer van die artikelen dan wel al die artikelen)?
- 4) Indien het antwoord op de vorige drie vragen (of op een van die vragen) bevestigend luidt en het besluit tot ontslag van een tot dan toe professioneel gewaardeerde werknemer die gezondheidszorg en socialezekerheidsuitkeringen ontvangt, op de enkele grond dat hij — voor onbepaalde tijd — tijdelijk arbeidsongeschikt is als gevolg van een arbeidsongeval, onder de bescherming en/of de werkingssfeer van een of meer van de artikelen van het Handvest valt, mag de nationale rechter die artikelen dan toepassen om een geschil tussen particulieren te beslechten — naargelang het om een „recht” dan wel een „beginsel” gaat — op grond dat zij rechtstreekse werking hebben dan wel op grond van het „beginsel van conforme uitlegging”?

Indien de vorige vier vragen ontkennend worden beantwoord, wordt een vijfde vraag gesteld:

- 5) Valt het besluit van een onderneming om een tot dan toe professioneel gewaardeerde werknemer te ontslaan op de enkele grond dat hij — voor onbepaalde tijd — tijdelijk arbeidsongeschikt is als gevolg van een arbeidsongeval, onder het begrip „directe discriminatie op grond van een handicap”, dat als discriminatiegrond is opgenomen in de artikelen 1 tot en met 3 van richtlijn 2000/78 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 23 juli 2015 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni

(Zaak C-398/15)

(2015/C 354/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Verwerende partij: Salvatore Manni

Prejudiciële vragen

- 1) Heeft het beginsel dat persoonsgegevens, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer mogen worden bewaard dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, als bedoeld in artikel 6, onder e), van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995⁽¹⁾, uitgevoerd [bij] decreto legislativo nr. 196 van 30 juni 1968, voorrang boven en staat het derhalve in de weg aan het door het handelsregister tot stand gebrachte openbaarmakingsstelsel, als voorzien in de Eerste richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968⁽²⁾, alsmede in het nationale recht in art. 2188 codice civile (burgerlijk wetboek) en art. 8 van wet nr. 580 van 29 september 1993, voor zover dat vereist dat eenieder zonder beperking in de tijd kennis kan nemen van de daarin opgeslagen persoonsgegevens?
- 2) Staat artikel 3 van de Eerste richtlijn 68/151/EEG derhalve toe dat deze gegevens, in afwijking van de regel dat de in het handelsregister openbaar gemaakte gegevens voor onbepaalde tijd worden opgeslagen en door eenieder kunnen worden ingezien, niet langer onderworpen zijn aan 'openbaarmaking' in deze tweeledige betekenis, doch gedurende slechts een beperkt tijdsbestek en voor een specifieke groep ontvangers beschikbaar zijn, op grond van een beoordeling van het specifieke geval door de beheerder van het gegeven?

-
- ⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31).
- ⁽²⁾ Eerste richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65, blz. 8).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Cantabria (Spanje)
op 7 augustus 2015 — Liberbank, S.A./Rafael Piris del Campo**

(Zaak C-431/15)

(2015/C 354/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Cantabria — Sección 4

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: Liberbank, S.A.

Geïntimeerde: Rafael Piris del Campo

Prejudiciële vragen

- 1) Is de beperking van de terugwerkende kracht van een uitspraak waarbij een bodemrentebeding in een consumentenovereenkomst oneerlijk wordt bevonden en dus nietig wordt verklaard, verenigbaar met het beginsel dat oneerlijke bedingen niet bindend zijn en met de artikelen 6 en 7 van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten?
- 2) Is de instandlating van de gevolgen van een in een consumentenovereenkomst opgenomen bodemrentebeding dat oneerlijk wordt bevonden en dus nietig wordt verklaard, verenigbaar met de artikelen 6 en 7 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten?